

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického, v právní věci žalobkyně **A. H.**, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 5. 2014, č. j. 12903/14/5000-14402-704211, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočky v Liberci, ze dne 2. 11. 2015, č. j. 59 Af 178/2014 - 56,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) podala dne 30. 11. 2015 kasační stížnost, jíž napadla usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočky v Liberci, ze dne 2. 11. 2015, č. j. 59 Af 178/2014 - 56. Krajský soud tímto usnesením zastavil řízení o žalobě proti v záhlaví uvedenému správnímu rozhodnutí, neboť stěžovatelka nezaplatila soudní poplatek, ačkoli ji k tomu krajský soud vyzval naposledy usnesením ze dne 14. 10. 2015, č. j. 59 Af 178/2014 - 51 a stanovil jí k zaplacení dodatečnou lhůtu.

Stěžovatelka v kasační stížnosti požádala o osvobození od soudního poplatku a o ustanovení zástupce. Nejvyšší správní soud nejprve usnesením ze dne 18. 12. 2015, č. j. 3 Afs 255/2015 – 16, jednotlivé návrhy zamítl a v návaznosti na ně dalšími výroky vyzval stěžovatelku k zaplacení soudních poplatků a k doplnění náležitostí nezbytných pro vedení řízení o kasační stížnosti. Stěžovatelka na základě nových podkladů znovu požádala o ustanovení zástupce z řad advokátů a o osvobození od soudních poplatků. Tyto návrhy zamítl Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 21. 1. 2016, č. j. 3 Afs 255/2015 - 39. Dalšími výroky téhož usnesení poté vyzval stěžovatelku k zaplacení soudních poplatků za kasační stížnost a za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a stěžovatelku rovněž vyzval k doplnění náležitostí nezbytných pro vedení řízení o kasační stížnosti.

Stěžovatelka ve stanovené lhůtě soudní poplatky nezaplatila a dne 15. 2. 2016 znovu požádala o ustanovení zástupce z řad advokátů a o osvobození od soudních poplatků. Uvedla, že má důvodně za to, že vzhledem k jejím poměrům u ní objektivně byly a jsou předpoklady, aby byla osvobozena od soudních poplatků, a že jsou zde předpoklady, aby jí byl ustanoven zástupce z řad advokátů, protože je to nezbytné k ochraně jejích práv a v jiných řízeních jí v těchto návrzích vyhověno bylo. Poukázala na to, že Nejvyšší správní soud v rozporu se svou platnou judikaturou nesprávně podmiňuje pokračování řízení zaplacením soudního poplatku a nezbytností zastoupení advokátem. K návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedla pouze tolik, že výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí by pro ni znamenaly nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem. Stěžovatelka současně navrhl zrušení ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. a taktéž právní úpravy placení soudního poplatku za kasační stížnost.

Nejvyšší správní soud k těmto návrhům uvádí následující:

Osobními a majetkovými poměry stěžovatelky se Nejvyšší správní soud podrobně zabýval již v usnesení ze dne 21. 1. 2016, č. j. 3 Afs 255/2015 - 40. Stěžovatelka v pozdějším návrhu ze dne 15. 2. 2016 žádné nové skutečnosti neuvedla, pouze vyjádřila názor, že její situace odůvodňuje osvobození od soudních poplatků. Pokud se jedná o důsledky této skutečnosti, poukazuje Nejvyšší správní soud na situaci, kterou se zabýval Ústavní soud v nálezu ze dne 20. 1. 2010, sp. zn. I. ÚS 1439/09. Ústavní soud tehdy mimo jiné konstatoval, že *„o podané žádosti o osvobození od soudního poplatku musí být rozhodnuto dříve, než soud pro nezaplacení soudního poplatku řízení zastaví. Toto obecné pravidlo má své výjimky, neboť jeho mechanické uplatňování by mohlo v některých případech vést ke zbytečnému prodlužování řízení opakováním stále stejných žádostí a rozhodnutí o nich. O opakované žádosti o osvobození od soudního poplatku v rámci jednoho řízení je tedy soud povinen rozhodnout jen v případě, že tato žádost obsahuje nové, dříve neuplatněné skutečnosti, zejména došlo-li ke změně poměrů účastníka řízení (srovnej např. usnesení Ústavního soudu ze dne 14. 10. 2004, č. j. III. ÚS 404/04, dostupné na www.nalus.cz).“* Proto nebylo povinností Nejvyššího správního soudu ani v nyní posuzované věci o opětovné žádosti o osvobození od soudních poplatků samostatně rozhodovat. Takový postup by vedl jen ke zbytečnému prodlužování řízení. Obdobně postupoval Nejvyšší správní soud i u dalších návrhů stěžovatelky, které posoudil taktéž v usnesení ze dne 21. 1. 2016, č. j. 3 Afs 255/2015 - 40 a neshledal důvod se od těchto závěrů odchýlit.

Rozšířený senát v usnesení ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 - 19 vyložil, že kasační stížnost nepodléhá poplatkové povinnosti a neplatí zde ani povinnost zastoupení advokátem pouze v situaci, kdy je napadáno rozhodnutí krajského soudu vydané v rámci řízení o žalobě. Vzhledem k tomu, že stěžovatelka v projednávané věci kasační stížností napadla usnesení, kterým Krajský soud v Ústí nad Labem již pravomocně rozhodl o zastavení řízení, nelze tyto závěry na projednávanou věc vztáhnout. Z uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud uzavírá, že kasační stížnost stěžovatelky poplatkové povinnosti podléhá.

Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb. nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

Stěžovatelka ve lhůtě stanovené Nejvyšším správním soudem ani následně soudní poplatek nezaplatila. Nejvyšší správní soud proto řízení podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil. Nejvyšší správní soud podotýká, že u stěžovatelky je naplněn i důvod pro odmítnutí kasační stížnosti podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť odstranitelný nedostatek řízení – absence povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti - přes výzvu soudu nebyl odstraněn a pro tuto vadu nelze v řízení dále pokračovat.

Podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **není** přípustný opravný prostředek (§53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 9. března 2016

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu